

ಬಿ. ಆರ್. ಲಕ್ಷ್ಮಣರಾವ್ ಅವರ ಸಾಹಿತ್ಯಲೋಕ

ಡಾ. ಎಚ್. ಎಸ್. ಸತ್ಯನಾರಾಯಣ

ಉಪನ್ಯಾಸಕರು ಮತ್ತು ಸಾಹಿತ್ಯಗಳು

ಚಿಕ್ಕಮಗಳೂರು

Email: satyan1969@gmail.com

ಎಪ್ಪತ್ತರ ದಶಕದಲ್ಲಿ ಬಿ. ಆರ್. ಲಕ್ಷ್ಮಣರಾವ್ ಕಾವ್ಯ ರಚನೆಗೆ ತೊಡಗಿಕೊಂಡಿದ್ದು. ಇವರ ಮೊದಲ ಕವನ ಸಂಕಲನವನ್ನು ಹೇಗೆಂದಿನ ಅಕ್ಕರ ಪ್ರಕಾಶನವು ಇಂಡಿಯಾ ಪ್ರಕಟಿಸಿತು. ಲಂಕೆಶರ ಪರಿಚಯಾತ್ಮಕ ಮುನ್ಮಿಯೊಂದಿಗೆ ಪ್ರಕಟವಾದ ‘ಗೋಪಿ ಮತ್ತು ಗಾಂಡಲೀನ’ ಕೃತಿಗೇಗ ಇವತ್ತರ ಸಂಭ್ರಮ. ಐದು ದಶಕಗಳ ಬಳಿಕ ಈ ಕೃತಿಯ ಹೊಸ ಆವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಕನ್ನಡ ಮನಸ್ಸುಗಳ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಗಳೊಂದಿಗೆ ಅಂಕಿತ ಪ್ರಕಾಶನವು ಹೊರತಂದಿದೆ. ಈ ಐದು ದಶಕಗಳಲ್ಲಿ ಬಿ. ಆರ್. ಲಕ್ಷ್ಮಣರಾವ್ ಅವರು ‘ಗೋಪಿ ಮತ್ತು ಗಾಂಡಲೀನ’ (ಇಂಡಿ), ಟುವಟಾರ (ಇಂಡಿ), ಲಿಲ್ಲಿಪಟ್ಟಿಯ ಹಂಬಲ (ಇಂಡಿ), ಶಾಂಗ್ರಿ-ಲಾ (ಇಂಡಿ), ಅಪರಾಧಂಗಳ ಮನ್ನಿಸೊ (ಇಂಡಿ), ಭಾರತ ಬಿಂದು ರಶ್ಮಿ (ಇಂಡಿ), ನನ್ನಗೀತೆ (ಇಂಡಿ), ಎಡೆ (ಇಂಡಿ), ಇವಳು ನದಿಯಲ್ಲ (೨೦೦೯), ನವ್ಯೋನ್ವೇಷ (೨೦೧೦), ಕೋಲಂಬಸ್, ಮಧ್ಯಸ್ಥ ಮತ್ತೆ ತೋಲೀಟ್ ಮುಂತಾದ ಕವನಸಂಕಲನಗಳನ್ನು ಹೊರತಂದಿದ್ದಾರೆ. ಇವರ ಸಮಗ್ರ ಕಾವ್ಯ ‘ಕ್ಯಾಮೆರಾ ಕಣ್ಣಿ’ ಕನ್ನಡದ ಮುಖಿದಯ ಚಿರಕೃತಿಗಳ ಸಾಲಿಗೆ ಸೇರಿದೆ. ಗದ್ಯ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ಇವರ ಸಾಧನೆ ಗಮನಾರ್ಹವಾಗಿದೆ. ಜೆಸ್ಪರ್, ಕಬ್ಬಿಪ್ಪ, ನಿರಂತರ ಎಂಬ ಮೂರು ಸಣ್ಣ ಕಥೆಗಳ ಸಂಕಲನಗಳನ್ನು ಲಕ್ಷ್ಮಣರಾವ್ ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ನೀಡಿದ್ದಾರೆ. ‘ಪ್ರೀತಿಯ ಬೆಳಕು’ ಎಂಬ ಸಮಗ್ರ ಕಥಾ ಸಂಕಲನವೂ ಪ್ರಕಟವಾಗಿದೆ. ‘ಹೀಗೋಂದು ಪ್ರೇಮಕಥೆ’ ಎಂಬುದು ಇವರು ಬರೆದ ಏಕೈಕ ಕಾದಂಬರಿ. ರಂಗರೂಪದಲ್ಲಿ ಜನಪ್ರಿಯಗೊಂಡಿರುವ ‘ಭಲೇ ಮಲ್ಲೇತಿ’, ‘ನನಗ್ಯಾಕೋ ಡೌಟು’ ಎಂಬ ನಾಟಕಗಳು, ಕವಿ(ತೆ)ಯ ಕಥೆ, ಮಣಿಮಾಲೆ, ಪಡಿಮಿಡಿತ, ಲಿಬಿಡೋ ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಗದ್ಯಕೃತಿಗಳಲ್ಲದೆ ‘ಒಡನಾಟ’ ಎಂಬ ಅಂಕಣ ಬರಹಗಳ ಸಂಕಲನವನ್ನೂ ‘ಕನ್ನಡ ಕವಿ ಕಾವ್ಯ ಕುಸುಮ’ ಎಂಬ ಸಂಪಾದಿತ ಕೃತಿಯನ್ನೂ ಲಕ್ಷ್ಮಣರಾವ್ ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಕಾಣಿಕೆಯಾಗಿ ನೀಡಿದ್ದಾರೆ.

ಅನುವಾದ ಶ್ರೀತ್ರಕ್ಕು ಬಿ.ಆರ್.ಎಲ್ ಅವರ ಶೊಡುಗೆ ಗಣನೀಯವಾದುದು. ತಮ್ಮ ಮೊದಲ ಸಂಕಲನದಲ್ಲಿಯೇ ‘ಮರ’ (ಮೂಲ: ಜಾಯ್ಸ್ ಕಿಲ್ರೂ), ‘ಕೆಲಸ’ (ಮೂಲ: ಡಿ.ಎಚ್.ಲಾರೆನ್ಸ್) ಎಂಬೆರಡು ಕವಿತೆಗಳನ್ನು ಇವು ಕನ್ನಡದ ರಚನೆಗಳೇ ಎನ್ನವಂತೆ ಅನುವಾದ ಮಾಡಿತೋರಿದ್ದರು. ಅನಂತರ ಜೇನ್ಸ್ ಟ್ಯಾರಿಯ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ನಾಟಕಗಳನ್ನು ‘ಮೂರು ರಂಗ ರೂಪಾಂತರಗಳು’ ಎಂಬ ಶೀರ್ಷಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ತಂದರು. ಸಂಕೀರ್ಣ ವೃತ್ತಿಕ್ಷೇತ್ರದ ಸಂತನೆಂದೇ ಜಗತ್ತಿಸಿದ್ದ ಪದೆದಿರುವ ರಜನೀಶ್ ಕುರಿತು ಇಂಗ್ಲೀಷಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗಿದ್ದ ಹ್ಯಾಮಿಲೇನನ ಕೃತಿಯನ್ನು ಬಿ.ಆರ್.ಎಲ್ ‘ರಜನೀಶ್ ನಿಜರೂಪ’ ಎಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಅನುವಾದಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಇದರೊಂದಿಗೆ ಸುಭಾಭಟ್ಟರ ಮಗಳೇ, ಹಾಡಿನ ಜಾಡು, ಆಲೀಂಗನ, ಹೇಳಿ ಹೋಗು ಕಾರಣ, ಬಾ ಮಳೆ ಬಾ, ಮುಂತಾದ ಭಾವಗೀತೆಗಳ ದ್ವಾನಿಸುರಳಿಗಳು ಹೊರಬಂದಿವೆ. ಎದೆತುಂಬಿ ಹಾಡುವೆನು, ಮಂಥನ, ನಮ್ಮಮ್ಮೆ ಶಾರದೆ, ಬೃಂದಾವನ, ಅಪ್ಪ, ಅನಾವರಣ ಮುಂತಾದ ಜನಪ್ರಿಯ ಧಾರವಾಹಿಗಳಿಗೆ ಶೀರ್ಷಿಕೆ ಗೀತೆಗಳನ್ನೂ ರಚಿಸಿಕೊಟ್ಟಿರುವ ಬಿ.ಆರ್.ಲಕ್ಷ್ಮಿರಾವ್ ಅವರಿಗೆ ಕನಾಂಟಿಕ ಸರ್ಕಾರವು ರಾಜ್ಯಪ್ರಶಸ್ತಿ ನೀಡಿ ಗೌರವಿಸಿದೆ. ಕನಾಂಟಿಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿ ಬಹುಮಾನ, ಗೊರೂರು ಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರಶಸ್ತಿ, ಮ.ತಿ.ನ. ಕಾವ್ಯ ಪುರಸ್ಕಾರ, ಚುಟುಕು ರತ್ನ ಪ್ರಶಸ್ತಿ, ಎಂ.ವಿಶೇಷರಯ್ಯ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರಶಸ್ತಿ, ಆರ್ಥಿಕ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಮುಂತಾದ ಪುರಸ್ಕಾರಗಳಿಗೆ ಭಾಜನರಾಗಿರುವ ಬಿ.ಆರ್.ಲಕ್ಷ್ಮಿರಾವ್ ಅವರಿಗೆ ‘ಚಿಂತಾಮ್ರಣೆ’ ಮತ್ತು ‘ಹಿನ್ನೋಡದ ಕನ್ನಡಿ’ ಎಂಬ ಗೌರವಗ್ರಂಥಗಳು ಅರ್ಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ. ಇವೆಲ್ಲವೂ ಲಕ್ಷ್ಮಿರಾಯರ ಸೃಜನಶೀಲತೆಯ ಬಗೆಬಗೆಯ ಆಯಾಮಗಳನ್ನು ನಮಗೆ ದರ್ಶಿಸುವ ದರ್ಶನಗಳು. ಇವರ ಬದುಕು-ಬರಹಗಳನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡುವ ವಿದ್ಯಾಂಸರಿಗೆ, ಸಂಶೋಧಕರಿಗೆ, ಸಾಹಿತ್ಯಸ್ಕೃತಿಗೆ ಉಪಯುಕ್ತ ಆಕರ್ಗಳು.

೨.

ಬಿ.ಆರ್.ಲಕ್ಷ್ಮಿರಾವ್ ಅವರು ಜನಿಸಿದ್ದ ಬಿಕ್ಕಬಳ್ಳಾಪುರ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಜೀಮಂಗಲದಲ್ಲಿ ಇಂಣಿತರ ಸೆಪ್ಪಂಬರ್, ೧೯೬೦ ಮಾರ್ಚ್ ಹೇಠಾಗ್ತಿಕ್ಕಿಂತ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಅಂತಿಮ ಆಸಕ್ತಿ. ವಾದ್ಯ ಸಂಗೀತ ಹಾಗೂ ಹಾಡುಗಾರಿಕೆಯೂ ತಿಳಿದಿತ್ತು. ತಾಯಿ ವೆಂಕಟಲಕ್ಷ್ಮೀನ್ನವರು. ಸಮೀಪದ ಗ್ರಂಥಾಲಯಗಳಿಂದ ಕಾದಂಬರಿಗಳನ್ನು ತಂದು ಓದುತ್ತಿದ್ದರು. ಅಮ್ಮೆ ತರುತ್ತಿದ್ದ ಪುಸ್ತಕಗಳು ಬಾಲಕ ಲಕ್ಷ್ಮಿರಾಯನ್ನೂ ಸೇಳಿದವು. ಹೀಗಾಗಿ ಮಾಧ್ಯಮಿಕ ಶಾಲೆಯ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯಾಗಿದ್ದಾಗಲೇ ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣ ಅಡಿಗರ ‘ಅನಾಧೆ’, ಶ್ರೀರಂಗರ ‘ಅನಾದಿ-ಅನಂತ’ ಮುಂತಾದ ಕೃತಿಗಳಲ್ಲದೆ ಶ್ರೀವೇಣಿ, ಅನಕೃರವರಂತಹ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಲೇಖಕರ ಕಾದಂಬರಿಗಳನ್ನೂ ಅಕ್ಷಪಕ್ಷದ ಮನೆಯವರು ತರಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಚಂದಾಮಾಮ, ಬಾಲಮಿತ್ರ ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನೂ

ಆಸಕ್ತಿಯಿಂದ ಓದಿದರು. ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸೃಷ್ಟಿಯ ವಾತಾವರಣ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಓದಿನ ವಾತಾವರಣವಿತ್ತು. ಆದರೆ ಕಾವ್ಯಸಕ್ತಿ ಮಾತ್ರ ಸಂಗೀತದ ವಾತಾವರಣದಿಂದಲೇ ಒಡಮೂಡಿದ್ದು. ತಂದೆಯ ಹಾಡುಗಳ ಮತ್ತು ಪಿಟೀಲು ವಾದನಗಳ ಜೊತೆಜೊತೆಯಲ್ಲಿಯೇ ನೋಡಿದ ‘ಸಿನಿಮಾ’ ಹಾಡುಗಳ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ಲಕ್ಷ್ಯಣರಾವರ ಕಾವ್ಯಸಕ್ತಿ ಜಾಗೃತಗೊಂಡವು. ಉರಿಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಎಷ್ಟೋ ತೆಲುಗು ಚಿತ್ರದ ಗೀತೆಗಳನ್ನು ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ತಜುವುಮೇ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹಾಡುವ ಅಭ್ಯಾಸವೂ ಜೊತೆಗೂಡಿದ್ದು ಮುಂದೆ ‘ಕವಿತೆ’ ಬರೆಯಲು ಮೂಲಬೀಜವಾದವು. ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಅಪರೂಪಕ್ಕೆ ಎಳುವೆಯಲ್ಲಿ ಸಿಗುವ ಕನ್ನಡ ಅಧ್ಯಾಪಕರುಗಳ ಒತ್ತಾಸೆಯ ಲಾಭ ಕೂಡ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಬರಹಕ್ಕೆ ಪ್ರೇರಕಶಕ್ತಿಗಳಾಗುತ್ತವೆ. ಬಿ.ಆರ್.ಎಲ್ ಮಾಧ್ಯಮಿಕ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ವೈ.ಎಸ್. ಗುಂಡಪ್ಪ ಎಂಬ ಹಳೆಗನ್ನಡ ಪಂಡಿತರು ತರಗತಿಯಲ್ಲಿ ಕವಿತೆಗಳನ್ನು ಪಾಠ ಮಾಡುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ‘ನೀನೂ ಇದೇ ರೀತಿಯ ಪದ್ಯ ಬರೀಬೇಕು’ ಎಂದು ತಿದಿಯೋತ್ತಿದರಲ್ಲದೆ, ಒಂದು ಪದ್ಯವನ್ನೂ ಮಾದರಿಯಾಗಿ ನೀಡಿದರು. ಬಿ.ಆರ್.ಎಲ್ ಬರೆದು ತೋರಿದಾಗ ತರಗತಿಗೆ ಓದಿ ಹೇಳಿ, ಪ್ರಯತ್ನಪಟ್ಟರೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಕವಿಯಾಗಬಹುದು ಎಂದು ಸಂಶೋಷಿತಿಂದ ಮೋಶ್ವಾಹಿಸಿದರು.

ಚಿಂತಾಮನೀ, ದಾವಣಗರೆ ಮುಂತಾದೆಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಇವರ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಾಗಿತು. ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಕಾಲೇಜು ಶಿಕ್ಷಣ ಪಡೆಯಬೇಕೆಂಬ ಆಸೆ ಇತ್ತಾದರೂ ತಂದೆಯ ಆಣತಿಯಂತೆ ಸೋದರತ್ತೆಯ ಮನೆಯಲ್ಲಿದ್ದು ಓದಲು ದಾವಣಗರೆಗೆ ಬರಬೇಕಾಯ್ತು. ದಾವಣಗರೆ ಇವರ ಸಾಹಿತ್ಯಸಕ್ತಿಗೆ ನೀರೆರೆದು ಮೋಷಿಸಿತು. ಅಲ್ಲಿನ ಡಿ.ಕೆ. ಸೀತಾರಾಮಶಾಸ್ತ್ರಿ ಜನಾರ್ಥನ ಅಯ್ಯಂಗಾರ್ ಮತ್ತು ಪ್ರಹಾದ್ರಾವ್ ಅವರುಗಳು ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಪಾಠ ಆ ಭಾಷೆಯ ಸಾಹಿತ್ಯದೆಡೆಗೆ ವಿಶೇಷ ಗಮನಹರಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಯ್ತು. ಸಂಸ್ಕೃತ ಪಂಡಿತರಿಂದ ಭಾಮಿನಿ ಷಟ್ಪದಿಯ ರಚನೆ- ಷಟ್ಪರೂಪದ ಬಗ್ಗೆ ಅರಿತಿದ್ದಲ್ಲದೆ, ಅವರು ಮಲಗಿ ಏಳುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಆ ಷಟ್ಪದಿಯಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ಪದ್ಯಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿ ತೋರಿಸಿ ‘ಭೇಷ್ಣೋ’ ಎನಿಸಿಕೊಂಡರು. ಇವೆಲ್ಲವೂ ಲಕ್ಷ್ಯಣರಾವ್ ಅವರ ಸಾಹಿತ್ಯಸಕ್ತಿಯ ಆರಂಭಿಕ ತೊದಲು ಹೆಚ್ಚಿಗಳು. ಇವರ ಸಾಹಿತ್ಯದೆಡಿನ ಅಶೀವ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ಗಮನಿಸಿದ ಪ್ರಹಾದ್ರಾಯರು ಬಿ.ಎಸ್ಸಿ ಬದಲು ಬಿ.ಎ. ಓದುವಂತೆ ನೀಡಿದ ಸಲಹೆಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಗ್ರಾಸ್ ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಸೇರಿದ್ದೇ ದೊಡ್ಡ ತಿರುವು ಪ್ರಾಪ್ತವಾಯಿತು. ಅಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯಾಪಕರಾಗಿದ್ದ ನಿಸಾರ್ ಅಹಮದ್ ಅವರು ಇವರ ಕವಿತೆಗಳನ್ನೊಡಿ ‘ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಕವಿತಾಶಕ್ತಿ ಇದೆ, ಬೆಳೆಸಿಕೋ’ ಎಂದು ಹುರಿದುಂಬಿಸಿದ್ದು, ಅಲ್ಲಿಯೇ ಲಂಕೇಶರ ಶಿಷ್ಯತ್ವ ದೊರೆತದ್ದು ಲಕ್ಷ್ಯಣರಾಯರಿಗೆ ‘ಕಾವ್ಯಮುರ್ಮ’ವನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಸಿತು. ನಿಸಾರ್, ಲಂಕೇಶ, ವೈಯನ್ನೆ, ಸುಮತೀಂದ್ರ ನಾಡಿಗ, ಚಂಪಾ, ಕಂಬಾರ, ಕಾನಾರ್ಡ್ ಎಲ್ಲರ ಸಾನಿಧ್ಯ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಮೂಲಪಾಠಗಳ ಬೀಜವನ್ನು ಇವರೊಳಗೆ ಬಿತ್ತಿ, ಕವಿಯಾಗಿ ಅರಳಲು ಪ್ರೇರಣೆಯನ್ನೊಂದಿಸಿತು. ದಿನಕ್ಕೆ ಹತ್ತು ಗಂಟೆಗಳ ಕಾಲ ಸತತವಾಗಿ ಮಾಡಿದ

ಸಾಹಿತ್ಯಭಾಷ್ಯ ಮತ್ತು ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ಇವರ ಕವಿತೆಗಳಿಗೆ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಿಂದ ವಿದ್ವಾಜನರಿಂದ ದೊರೆತ ಮೌತ್ತಾಹ, ಮೆಚ್ಚುಗೆಗಳೆಲ್ಲವೂ ಜೊತೆಗೂಡಿದವು. ಲಂಕೇಶರು ಸಂಪಾದಿಸಿದ ‘ಅಕ್ಷರ ಹೊಸ ಕಾವ್ಯ’ದಲ್ಲಿ ಮೊದಲ ಸಂಕಲನ ಹೊರಬರುವ ಮೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷ್ಮಣರಾವರ ಪದ್ಯಗಳು ಸೇರಿದ ಹೆಗ್ಲಿಕೆ ಲಂಕೇಶರು ಇವರ ಮೇಲಿಟ್ಟ ಅಪಾರ ನಿರೀಕ್ಷೆ ಮತ್ತು ಭರವಸೆಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಉದ್ದಿರಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾದ ‘ಗೋಣಿ ಮತ್ತು ಗಾಂಡಿಲೀನ’ ಕೃತಿಯು ನಿಜವಾಗಿಸಿತು. ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಹೊಸಕವಿಯ ಆಗಮನಕ್ಕೆ ಈ ಎಲ್ಲ ವಿಚಾರಗಳ ಸಮೃಳಿತ ಮುನ್ಮಡಿ ಬರೆಯಿತು.

ಬಿ.ಆರ್.ಲಕ್ಷ್ಮಣರಾವ್ ಅವರು ಕನ್ನಡ ಕಾವ್ಯಕ್ಕೇತಕ್ಕೆ, ಕಾಲಿಂದುವ ಕಾಲಮಾನಕ್ಕೆ ಎರಡು ಮುಖ್ಯ ಪ್ರಬುಲ ಶಕ್ತಿಗಳು ಕ್ರಿಯಾಶೀಲವಾಗಿದ್ದವು. ಅವುಗಳೆಂದರೆ,

೧. ನವ್ಯ ಸಾಹಿತ್ಯ ಚಳುವಳಿಯು ತನ್ನ ಉತ್ಸರ್ವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ವಿಜೃಂಭಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಂದರ್ಭ
೨. ಎಪ್ಪತ್ತರ ದಶಕದಲ್ಲಿ ಹೊರಹೊಮ್ಮೆ ಕ್ರಾಂತಿಕಾರಕ ಪರಿವರ್ತನೆಯ ಇತಿಹಾಸ ಬರೆಯಲು ಸಜ್ಜಾಗಿದ್ದ ದಲಿತ-ಬಂಡಾಯ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಂದರ್ಭ.

ನವ್ಯರಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ತೇಜಸ್ಸಿ ಲಂಕೇಶ್, ಅನಂತಮೂರ್ತಿಯಂತಹ ಲೇಖಕರು ಸಮಾಜವಾದಿ ವಿಚಾರಗಳ ಸೆಳವಿನಿಂದ ‘ನವ್ಯ’ ಸಾಹಿತ್ಯದಿಂದ ‘ನವ್ಯೋತ್ತರ’ದ ಕಡೆಗೆ ಹೊರಣವ ಫಟ್ಟದಲ್ಲಿದ್ದರು. ಜಿತ್ತಾಲ, ಶಾಂತಿನಾಥ ದೇಸಾಯಿ, ಕಂಬಾರರಂಥ ಅಗ್ನಿಗ್ರಂಥ ನಡೆ ಕೂಡ ಭಿನ್ನತೆಯ ಮಾಡುಕಾಟದಲ್ಲಿತ್ತು. ಬಂಡಾಯ ಸಾಹಿತ್ಯ ಚಳುವಳಿಯು ಬರಹಗಾರರ ಒಕ್ಕೂಟದ ಮೂಲಕ ಮನ್ವಂತರ ಮೂಡಿಸುವ ಉತ್ಸಾಹದಲ್ಲಿತ್ತು. ಎಪ್ಪತ್ತರ ದಶಕದ ಆದಿಯಲ್ಲಿ ಮೂಡಿಬಂದ ಲಕ್ಷ್ಮಣರಾವರಂತಹ ಹೊಸ ಪೀಠಿಗಿಯ ಲೇಖಕರು ತಮ್ಮ ಜೀವನ ವಿಧಾನ, ಆಲೋಚನೆ ಮತ್ತು ಗ್ರಹಿಕೆಯ ಕ್ರಮ ಹಾಗೂ ಅಭಿವೃತ್ತಿಯ ವಿಧಾನಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಜಾಪೂರ್ವಕ ಸೋಪಜ್ಞತೆಯನ್ನು ಕಂಡುಹೊಳ್ಳುವುದು ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿತ್ತು. ಹೀಗಾಗಿ ಬಿ.ಆರ್.ಲಕ್ಷ್ಮಣರಾವ್ ತುಂಬ ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ತಮ್ಮದೇ ಆದ ಭಿನ್ನದಾರಿಯನ್ನು ಆಯ್ದುಕೊಂಡರೆಂಬುದು ಗಮನಾರ್ಹ. ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ರಾಜಕೀಯ ಸೈದ್ಧಾಂತಿಕ ಘರ್ಷಣೆಯ ಏರುಗಡಿಯ ಕಾಲಮಾನದಲ್ಲಿ ಸೈಜನಶೀಲ ಲೇಖಕನೊಬ್ಬ ದಿಟ್ಟತನದಿಂದ ತನ್ನ ಕಾವ್ಯ ಕಲೆಗಾರಿಕೆಯನ್ನು ನೆಲೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಧೃಡ ಹೆಚ್ಚೆಯನ್ನಾರುವುದು, ಸ್ಥಿರತೆಯ ಪ್ರಕಾಶವನ್ನು ಬೆಳಗುವುದು ಸಾಮಾನ್ಯವಾದ ಸಂಗತಿಯೇನಲ್ಲ. ಈ ಕಾರಣಗಳಿಂದಲೇ ಬಿ.ಆರ್.ಲಕ್ಷ್ಮಣರಾವ್ ತುಳಿದ ಕಾವ್ಯ ‘ಪ್ರೇಮ ತುಳಿವ ಜಾಡು’ ನಮಗೆ ಮುಖ್ಯವೆನಿಸುವುದು.

ಮೇಲೆ ಸೂಚಿಸಿದ ಎರಡು ಪ್ರಬುಲ ಶಕ್ತಿಗಳ ಸಂದರ್ಭವನ್ನು ವಿವರವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲಿಸಿದವರಿಗೆ ವೇದ್ಯವಾಗುವ ಮುಖ್ಯ ಸಂಗತಿಯೆಂದರೆ, ಬಿ.ಆರ್.ಲಕ್ಷ್ಮಣರಾವ್ ನವ್ಯ ಕಾವ್ಯದ ಪ್ರಭಾವಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗಿದ್ದರೂ, ಈ ಮನೋಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಕಾವ್ಯ ರಚನೆಯನ್ನಾರಂಭಿಸಿದರೂ ನವ್ಯರ ಶೈಲಿ ಮತ್ತು ರಚನೆಗಳನ್ನು, ಆಕೃತಿಗಳನ್ನು, ಕಾವ್ಯಶಿಲ್ಪವನ್ನೂ ನಿರಾಕರಿಸಿದರು. ನಮ್ಮ ಜಿ.ಎಸ್.ಆಮೂರ ಅವರು ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ಗುರುತಿಸಿರುವಂತೆ “ನವ್ಯದ

ಆತ್ಮಂತಿಕವಾದ ತೀವ್ರತೆ, ಅಂತರ್ಮುಖ ವಿಶೇಷಣನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟು ಅನುಭವವನ್ನು ಮುಕ್ತವಾಗಿ, ವಸ್ತುನಿಷ್ಠವಾಗಿ ನೋಡುವ ದೃಷ್ಟಿಕೋನವನ್ನು ಲಕ್ಷ್ಯಿಸಿರಾವು ಕಂಡುಕೊಂಡರು”. ಅಂತಹೀ ಈ ಕವಿಯ ವೈನೋದಿಕ ದರ್ಶನದ (ಕಾಮಿಕ್ ವಿಷಣ್ವೆ) ದೃಷ್ಟಿಕೋನವು, ಅಂತರ್ದಾಲಲ್ಲಿ ಸಮಾಜಮುಖಿಯಾಗಿದ್ದರೂ ಬಂಡಾಯ ಕಾವ್ಯ ಮನೋಧರ್ಮಕ್ಕೂ ಪಕ್ಷಾಗಲಿಲ್ಲ. ಉದ್ದೇಶಪೂರ್ವಕವಾಗಿಯೇ ಸಮಕಾಲೀನ ಸಾಹಿತ್ಯ ಚಳುವಳಿಗಳಿಂದ ಹೋರಿಗೆ ಉಳಿದುಕೊಂಡು, ಸುತ್ತಮುತ್ತಲಿನ ಆಗುಹೋಗುಗಳಿಗೆ ವಿಮುವಿರಾಗದೆ, ಜನಪ್ರಿಯತೆ ಗಳಿಸಿಯೂ ಆ ಪ್ರವಾಹದಲ್ಲಿ ಕೊಳ್ಳಿಕೋಗದೇ, ಕಾವ್ಯರಚನೆಯ ಆರೋಗ್ಯಕರ ಹಸಿವನ್ನು ಇಂದಿಗೂ ಜತನದಿಂದ ಕಾಯ್ದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಬೇಂದ್ರೆ, ಅಡಿಗ, ಎ.ಕೆ.ರಾಮಾನುಜನ್, ನರಸಿಂಹಸ್ವಾಮಿ ಮುಂತಾದವರ ಹಾಗೂ ತಾವು ಅಧ್ಯಯನದಿಂದ ದಕ್ಷಿಷಿಕೋಂಡ ಅನೇಕ ಆಂಗ್ಲ ಕವಿಗಳ ಭಾಯಿಗೆ ಒಡ್ಡಿಕೊಂಡೂ ಅವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ತಮ್ಮ ಕಾವ್ಯ ಪ್ರಯೋಗಶೀಲತೆಗೆ ಹತಾರವಾಗಿ ಬಳಸುವ ಎಚ್ಚರವೂ ಈ ಕವಿಗಿದೆ. ನರಹಳ್ಳಿಯವರು ಗುರುತಿಸುವಂತೆ “ತಮ್ಮದೇ ಆದ ವಿಶಿಷ್ಟ ಶೈಲಿ ರೂಪಿಸಿಕೊಂಡು, ಚಳುವಳಿಗಳ ಅಬರದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳದೆ ಮಹತ್ವದ ಕಾವ್ಯ ರಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ನೆನಪಿನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಅನೇಕ ಉತ್ತಮ ಕವಿತೆಗಳನ್ನು ನೀಡಿದ್ದಾರೆ. ಜನಪ್ರಿಯತೆಯನ್ನು ಸಂಶಯದಿಂದ ನೋಡುವ ಅಕಾಡೆಮಿಕ್ ವಿಮರ್ಶೆಯ ಹಂಗು ತೋರೆದು ಅಪಾರ ಜನಪ್ರೀತಿ ಪಡೆದಿದ್ದಾರೆ. ಕಾವ್ಯ ರಸಿಕರ ಮೆಚ್ಚಿಗೆ, ಗೌರವಗಳಿಗೆ ಪಾತ್ರರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಲಕ್ಷ್ಯಿಸಿರಾವು ನಿಸ್ಸಂದೇಹವಾಗಿ ಕನ್ನಡ ಕಾವ್ಯ ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಗಮನಿಸಲೇಬೇಕಾದ ವಿಶಿಷ್ಟ ಭಿನ್ನ ಆಪ್ತಧ್ವನಿ ಇವರೊಬ್ಬ ಸಹಜಕವಿ, ಓದಿ ಸುಶಿಸಬಹುದಾದ ಕವಿ.”

೪.

‘ಗೋಪಿ ಮತ್ತು ಗಾಂಡಲೀನ’ ತನ್ನ ವಿಶಿಷ್ಟವಾದ ನಿರೂಪಣಾ ವಿಧಾನದಿಂದ ಸಾಮಾನ್ಯರ ಹಾಗೂ ಪಂಡಿತರ ಗಮನವನ್ನು ಆಯಸ್ಕಾಂತದಂತೆ ಸೆಳೆದುಬಿಟ್ಟಿತು. ಅದರಲ್ಲಿರುವ ಎರಡು ಅನುವಾದಿತ ಕವನಗಳೂ ಸೇರಿದಂತೆ ಎಲ್ಲ ರಚನೆಗಳೂ ಬಿಡಿ ಬಿಡಿಯಾಗಿಯೇ ಇಡಿಯಾಗಿಯೋ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆ ಮತ್ತು ಸಂಶೋಧನೆಗಳಾಗಿವೆ. ಇಲ್ಲಿನ ವಿಶೇಷ ರಚನೆಗಳ ಧಾಟಿ, ಧೋರಣೆಗಳ ಚರ್ಚಿತವಾದವು. ಯಾವ್ಯಾನೋತ್ಸಾಹ, ಕಾಮ, ತುಂಟತನ, ಪೋಲಿತನ, ವಿಡಂಬನೆ, ಬಂಡಾಯ ಮುಂತಾದ ಭಾವಗಳನ್ನು ಅನೇಕರು ಚರ್ಚಿಸಿದರು. ಆರಂಭಿಕ ರಚನೆಗಳಲ್ಲೇ ಆಡಂಬರದಿಂದ ದೂರ ಉಳಿದ ಪದಬಳಕೆ, ಸರಳ ಚೆಲುವಿನ ಕಾವ್ಯಶೀಲ, ಹದ ತುಂಬಿದಲಯ, ಲವಲವಿಕೆಯ ತಾಜಾತನ ಮುಂತಾದ ಗುಣಗಳೆಲ್ಲವೂ ಬಿ.ಆರ್.ಎಲ್ ಅವರ ಮುಂದಿನ ಸಂಕಲನಗಳಿಗಾಗಿ ಕನ್ನಡದ ಓದುಗರು ಆಸೆಯಿಂದ ಕಾಯುವಂತೆ ಮಾಡಿದವು. ಯಾವುದೇ ಒಬ್ಬ ಹೊಸ ಕವಿಯ ಮೊದಲ ಸಂಕಲನ ಪ್ರಕಟವಾದಾಗ ಆತ ಬರೆಯುತ್ತಿರುವ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಂದರ್ಭವನ್ನೂ, ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಆತನ ಕವಿತೆಗಳಲ್ಲಿ ಮೈದೋರುತ್ತಿರುವ ಲಕ್ಷ್ಯಾಗಳನ್ನೂ ಗುರುತಿಸುವುದು ವಿಮರ್ಶೆಯ ಸಹಜ ರೀತಿಯಾಗಿರುವುದರಿಂದ

ಲಕ್ಷ್ಮಣರಾಯರೂ ಈ ‘ಲಕ್ಷ್ಮಣ ಕೇಂದ್ರ’ ಚರ್ಚೆಗೆ ಒಳಗಾಗಿದ್ದ ಸರಿಯೇ. ಈ ಬಗೆಯ ತಿಳಿವಳಿಕೆಯು ಈ ಕವಿಯನ್ನು ‘ಯೋವನೋತ್ಸಾಹ’ದ ಕವಿ ಎಂದಿತು.

ಯೋವನ ಎನ್ನುವುದು ಉತ್ಸಾಹಕ್ಕೆ, ಕಲ್ಪನಾ ಸಾಮಧ್ಯಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ಶ್ರೀಯಾಶೀಲತೆಗೆ ಒಂದು ಸಂಕೇತ. ಈ ಬಗೆಯ ಯೋವನವನ್ನು ಬದುಕಿನುದ್ದಕ್ಕೂ ಉಲ್ಲಿಖಿಕೊಳ್ಳುವುದರಿಂದ ಮಾತ್ರ ನಿಜವಾದ ಬದಲಾವಣೆಗಳು ನಮ್ಮ ಪರಿಸರದಲ್ಲಿ ಸಂಭವಿಸಬಹುದು. ಟೀನ್ ಏಜನಲ್ಲೂ ಮುದುಕರಂತೆ ನಿರುತ್ಸಾಹಿಗಳಾಗಿ ವರ್ತಿಸುವವರ ನಡುವೆ ಬಿ.ಆರ್.ಎಲ್. ಎಪ್ಪತ್ತೆದರ ತರುಣನಂತೆ ಕಂಗೊಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ಯೋವನ ಎಂಬುದು ಕೇವಲ ಒಂದು ವರ್ಯೋಮಾನಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ್ದಲ್ಲ, ಅದೊಂದು ಉತ್ಸಾಹಪೂರ್ವವಾದ ಮತ್ತು ಶ್ರೀಯಾಶೀಲವಾದ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಬಿ.ಆರ್.ಎಲ್. ತಮ್ಮ ಬದುಕು-ಬರಹಗಳಿಂದ ರುಚಿವಾತ್ಮಪದಿಸಿದ್ದಾರೆ. “ಇವರ ಕವಿತೆಯೊಳಗೆ ತುಳುಕುವ ವಿನೋದ-ಉಲ್ಲಾಸಗಳು ಇವರ ವೃತ್ತತ್ವದ ಮೂರ್ತಿರೂಪಗಳಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ಅಲ್ಲ, ಲಕ್ಷ್ಮಣರಾವರದು ಅದಮ್ಮವಾದ ಉತ್ಸಾಹ ತುಂಬಿದ ಜೀವನಪ್ರೀತಿ” ಎಂದು ಡಾ.ಜಿ.ಎಸ್. ಶಿವರುದ್ರಪ್ಪನವರು ಹೇಳಿರುವುದು ಇಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಾಗಿ.

ಜೊತೆಗೆ ಬಿ.ಆರ್.ಲಕ್ಷ್ಮಣರಾವ್ ಅವರದು ಗ್ರಾಮಸಂಸ್ಕೃತಿಯಿಂದ ದೂರವಾದ ಮನಸ್ಸಿಯ ಕಾವ್ಯ, ಕಾಮಕೇಂದ್ರಿತ ಕಾವ್ಯ, ತ್ರಾನ್ಸ್‌ಪರೆಂಟ್ ಕಾವ್ಯ, ಪೋಲಿಕವಿ, ತುಂಟಕವಿ, ಇತ್ಯಾದಿ ತಕರಾರುಗಳು ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಯ ಬಳಿವಳಿಯಾಗಿ ಬಂದಿವೆ. ಮೆಚ್ಚಿಗೆಯ ಮಹಾಪೂರದ ನಡುವೆ ಇಂತಹ ಅನೇಕ ಬೀಸು ಹೇಳಿಕೆಗಳು ಎಲ್ಲ ಕವಿಗಳ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸಹಜ. ನಮ್ಮ ಕುವೆಂಪು, ಬೇಂದ್ರೆ, ನರಸಿಂಹಸ್ವಾಮಿ, ಪುತಿನ, ವಿ. ಸೀ. ಎಲ್ಲರ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನಾನಾಬಗೆಯ ತಕರಾರುಗಳು ಮಂಡಿತವಾಗಿರುವುದನ್ನು ನಾವು ಗಮನಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಲಕ್ಷ್ಮಣರಾಯರ ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ‘ಗ್ರಾಮಸಂಸ್ಕೃತಿ’ ಕಾಣಿರುವುದಕ್ಕೆ ಅವರು ಆ ಪರಿಸರದಲ್ಲಿ ಅರ್ಬನ್ ಸೆನಿಟಿವಿಟಿಯ ಕಾಳಜಿ ಅರ್ಥವಾಗಬಹುದು. ‘ಕಾಮಕೇಂದ್ರಿತ’ ಅಂದರೆ ‘ಜೀವಕೇಂದ್ರಿತ’ ಎಂಬುದಾಗಿ ಭಾವಿಸಿರುವ ಈ ಕವಿ ಸೆಕ್ಸ್ ಈಸ್ ಲೈಫ್ ಎನ್ಜಿನ್, ಅದು ಲೈಫ್ ಫೋನ್‌ಸ್ ಎಂದು ಒಮ್ಮೆತ್ತಾರೆ. ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ಮಿಡಿವಂತಿಕೆಯಿಂದ ದೂರ ಮಾಡುವ ಬದಲು, ಇದೇ ಸಂಬಂಧಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸುವುದನ್ನು ಕಾವ್ಯದ ಮೂಲಕ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುತ್ತಾರೆ. ದೇವರು-ಧರ್ಮದ ವಿಚಾರಗಳಿಂತ ಮಾನವೀಯ ಸಂಬಂಧಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ನಂಬಿಕೆ, ಶ್ರದ್ಧೆ ತುಂಬಿಕೊಂಡ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ‘ಪ್ರೀತಿ’ ‘ಪ್ರೇಮ’ಗಳನ ನು ತಮ್ಮ ಮಹುಕಾಟದ ಹಾಯಿದೋಣಿಯನ್ನಾಗಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದು ಸಫಲವೆನಿಸುತ್ತದೆ.

ಹಾಗೆಯೇ ತ್ರಾನ್ಸ್‌ಪರೆಂಟ್ ಎಂಬುದನ್ನು ಕವಿತೆಯ ತನ್ನ ಮೇಲ್ಪ್ರಯಲ್ಲೇ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಬಿಟ್ಟುಕೊಡುವುದರ ಕುರಿತಾಗಿ ವಿಮರ್ಶಕರು ಬಳಸುವ ಶಬ್ದ, ತ್ರಾನ್ಸ್‌ಪರೆಂಟ್ ಎಂಬುದು ‘ಸೆಗೆಟ್‌ವ್’ ಪದವೇನಲ್ಲ. ಒಬ್ಬೊಬ್ಬ ಕವಿಯ ರೀತಿ ಒಂದೊಂದು ಬಬಗೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಅರಿತವರಿಗೆ, ಕೆ.ಎಸ್.ನ, ಎಕ್ಕಂಡಿ ತರದವರ ಬಗೆಗೂ ಇದೇ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳು ವೃತ್ತವಾಗಿವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಬಲ್ಲವರಿಗೆ, ಮುಚ್ಚಿಡದೆ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಬಿಚ್ಚಿಡುವ ಬಿ.ಆರ್.ಎಲ್. ಪರಿ

ಸುಲಭವಾಗಿ ಗೃಹಿಕೆಗೆ ಸಿಕ್ಕೇತು. ತುಂಟಕವಿ, ಮೋಲಿಕವಿ ಎಂಬ ವಿಶೇಷಣಗಳೂ ಹೊಡ ಸಂಚಾರಿ ಭಾವದವೇ ಹೊರತು, ಸಾಫ್ಟ್‌ಯಾರ್ಡ್ ಭಾವದಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ವರ್ಗೀಕರಣ ಮಾಡಿ, ಸುಲಭವಾಗಿ ಜಾರಿಹೊಳ್ಳುವುದು ನಿಜವಾದ ವಿಮರ್ಶೆಯ ಜಾಯಮಾನವೂ ಅಲ್ಲ.

ಝ.

ಬಿ. ಆರ್. ಲಕ್ಷ್ಮಿರಾವ್ ಅವರು ಗಂಭೀರ ಕಾವ್ಯ ರಚನೆಯಂತೆಯೇ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಇನ್ನಿತರ ಪ್ರಕಾರಗಳಲ್ಲಿಯ ಕೈಗೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ‘ಹೀಗೊಂದು ಪ್ರೇಮಕಥೆ’ ಎಂಬ ಇವರ ಕಾದಂಬರಿ ಈಗಾಗಲೇ ಮೂರು ಬಾರಿ ಮರುಮುದ್ರಣಗೊಂಡಿದೆ. ಜೆಸ್ಪರ್, ಕೆಬ್ಬೆಪ್ಪು, ನಿರಂತರ ಎಂಬ ಮೂರು ಸಣ್ಣಕಥೆಗಳ ಸಂಕಲನವು ‘ಪ್ರೀತಿಯ ಬೆಳಕು’ ಎಂಬ ಸಮಗ್ರ ಕಥೆಗಳ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗಿದೆ. ಕಾದಂಬರಿ ಸುಧಾ ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಧಾರಾವಾಹಿಯಾಗಿಯೂ ಪ್ರಕಟವಾಗಿತ್ತು. ಹಲವು ಸಣ್ಣಕಥೆಗಳನ್ನು ದೀಪಾವಳಿ, ಯುಗಾದಿ ವಿಶೇಷಾಂಕಗಳು ಪ್ರಕಟಿಸಿದವು. ಗದ್ಯ ನನ್ನ ಮಾಧ್ಯಮವಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ಸ್ವತಃ ಲಕ್ಷ್ಮಿರಾಯರಿಗೇ ಮನವರಿಕೆಯಾಯ್ತು. “ನಿನ್ನ ಮಾಧ್ಯಮ ಯಾವುದು ಅನ್ನವುದನ್ನು ನೀನು ಎಷ್ಟು ಬೇಗ ತಿಳಿಕೊಂಡು ಅಷ್ಟು ಒಳ್ಳೆಯದು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಸಮಯ ಹೊರಟು ಹೋಗುತ್ತೆ” ಎಂದು ಅಡಿಗರು ಹೇಳಿದ ಕೆವಿಮಾತಿನಂತೆ ಬಿ.ಆರ್.ಎಲ್ ತಮ್ಮ ಮಾಧ್ಯಮವನ್ನು ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ಗುರುತಿಸಿಕೊಂಡರು. ನಾನು ಹೇಳಬಹುದಾದ್ದನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಸಾಂದ್ರವಾಗಿ, ಸಂಕೀರ್ಣವಾಗಿ ಕವಿತೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಲು ಸಾಧ್ಯ ಎಂಬ ಭಾವ ಬಲಿತದ್ದರಿಂದ ಸಣ್ಣಕತೆ, ಕಾದಂಬರಿಯ ರಚನೆಗೆ ಆದ್ಯ ಗಮನ ಹೊಡಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಕವಿಯೂ ತನ್ನ ಮೂಲ ಮಾಧ್ಯಮದಿಂದ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಮಾಧ್ಯಮಗಳಿಗೂ ಹೋಗಿ ಬರುವುದು ಸೃಜನಶಕ್ತಿಯ ಕಸುವಿನ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಒಳ್ಳೆಯದೆಂಬುದನ್ನು ಮರೆತಿಲ್ಲವಾದ್ದರಿಂದ ಬಿ.ಆರ್.ಎಲ್. ಅವರಿಗೆ ಸಣ್ಣಕತೆ, ಕಾದಂಬರಿ, ಅಂಕಣ, ಪ್ರಬಂಧ, ನೆನಪುಗಳ ಮಾಲೆಯಂತೆಯೇ ಭಾವಗೀತೆ, ಹನಿಗವಿತೆ, ಹಾಸ್ಯಕವಿತೆಗಳನ್ನು ಬರೆಯುವುದು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿದೆ.

ಹಾಗೆ ನೋಡಿದರೆ ಬಿ. ಆರ್. ಲಕ್ಷ್ಮಿರಾವ್ ಅವರು ಜನಸಾಮಾನ್ಯದ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ಯಥೇಷ್ಟವಾಗಿ ಪಡೆದಿರುವುದು ಅವರ ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧ ಭಾವಗೀತೆಗಳಿಂದಲೇ. ಜಾಲಿಬಾರಿನಲ್ಲಿ ಕುಳಿತ ಮೋಲಿ ಗಳಿಯರು, ನಿಂಬಗಿಡ ತುಂಬ ಚೆಂದ, ಬಣ್ಣಿಸಲೆ ಹೆಣ್ಣೆ, ಅಮ್ಮಾ ನಿನ್ನ ಎದೆಯಾಳದಲ್ಲಿ, ವಾಸಂತಿ ಬಾರೆ ಮರಳಿ ಮನೆಗೆ, ಹಿಂದೆ ಹೇಗೆ ಚಿಮ್ಮುತ್ತಿತ್ತು, ದೇವರೆ ಆಗಾಧ ನಿನ್ನ ಕರುಣೆಯ ಕಡಲು, ಸುಭಾಭಟ್ಟರ ಮಗಳೇ, ಬಾರೇ ರಾಜಕುಮಾರಿ, ಜೀವಬಂದಂತೆ, ಸವಿಭಾವ ಬಂದಂತೆ, ಏನೀ ಅದ್ಭುತವೇ, ಹೇಗಿದ್ದೀರ್ಯೇ ಟ್ರೈಂಕಲ್ ಹೀಗೆ ಅವರ ಜನಪ್ರಿಯ ಭಾವಗೀತೆಗಳು ಸಾಲುಸಾಲಾಗಿ ನೆನಪಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತವೆ. ‘ಭಾರತ ಬಿಂದು ರಶ್ಮಿ’ಯ ವಿನೋದ. ಹಾಸ್ಯ ಕವಿತೆಗಳು ಉಂಟುಮಾಡುವ ರೋಮಾಂಚನದ ಮಜಲು ಮತ್ತೊಂದು ಬಗೆಯದು. ಎಷ್ಟೂಂದು ಗಂಭೀರ ಕಾವ್ಯ ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ

ಕವಿ ಹೀಗೆ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಪ್ರಕಾರಗಳಲ್ಲಿ ಲಘುಧಾಟಿಯಲ್ಲಿ ಬರೆಯಬಹುದೇ? ಇವರ ಕಾವ್ಯಶಕ್ತಿ ಒಂದು ಕಡೆ ಕೇಂದ್ರಿಕೃತವಾಗದೆ, ಹರಿದುಹಂಚಿ ಹೋಗುತ್ತಿದೆ ಎಂಬಂತಹ ಉಗ್ರ ಟೀಕೆಗಳೂ ಕೇಳಬಂದವು. ಕಾವ್ಯ ತಪಸ್ಸಿನ ಉಗ್ರ ನಿಷ್ಠೆ ಲಕ್ಷ್ಮಣರಾಯರ ಜಾಯಮಾನವಲ್ಲ. ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಹೇಗೋ ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಾ ಹಾಗೇ ಇರುವ ಲಕ್ಷ್ಮಣರಾವ ಅವರಲ್ಲಿ ತೋರುಗಾಣಕೆಯಿಲ್ಲ. ಮಡಿವಂತಿಕೆಯನ್ನು ಮೀರುವ, ಮೈಚ್ಚಿ ಬಿಡುವ ಗುಣಗಳಿಂದಲೇ ಇವರ ಬಹುಬಗೆಯ ರಚನೆಗಳು ಜನಸಾಮಾನ್ಯರನ್ನು ತಲುಪಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಮರೆಯುವಂತಿಲ್ಲ.

ಬಿ. ಆರ್. ಲಕ್ಷ್ಮಣರಾವ್ ಅವರಿಗೆ ಈಗ ಎಪ್ಪತ್ತೆಯ ವಸಂತಗಳು ತುಂಬಿವೆ. ವಯೋಧಮ್ ಅವರ ಮೂಲ ಮನೋಧಮ್ ವನ್ನು ಅಲುಗಿಸಿಲ್ಲ. ಬದಲಿಗೆ ವಯೋಮಾನಕ್ಕನುಗುಣವಾಗಿ ಮಾಸುತ್ತ ಕಾವ್ಯಲೋಕದಲ್ಲಿ ದೃಢ ಹೆಚ್ಚಿಗಳನ್ನು ಉರಿ ನಿಂತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭವು ಅವರ ಸುದೀರ್ಘ ಕಾವ್ಯ ಪರಿಣಾದ ಹೆಚ್ಚಿಗುರುತುಗಳನ್ನು ಮರುಪರಿಶೀಲಿಸುವ ಅನುಸಂಧಾನಿಸುವ ವಿಮರ್ಶೆ ನ್ಯಾಯದ ಗೌರವ ಒಪ್ಪಿಸುವ ಸಂದರ್ಭವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಮಾಡಲೆಂದು ಆಶಿಸುತ್ತಾ, ಕವಿಗೆ ಕನ್ನಡಿಗರೆಲ್ಲರ ಪರವಾಗಿ ಕೃತಜ್ಞತೆಗಳನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುವೆ.

ಪರಾಮರ್ಶನ ಗ್ರಂಥಗಳು

೧. ಬಿ.ಆರ್. ಲಕ್ಷ್ಮಣರಾವ್., ಬೆಸ್ಟ್ ಆಫ್ ಬಿಆರ್ ಎಲ್., ೨೦೨೧., ಸಪ್ತ ಬುಕ್ ಹೌಸ್, ಬೆಂಗಳೂರು
೨. ಬಿ. ಆರ್. ಲಕ್ಷ್ಮಣರಾವ್., ಗೋಪಿ ಮತ್ತು ಗಾಂಡಲೀನ ಝಿಂ., ೧೯೬೧., ೨೦೨೧., ಅಂಕಿತ ಪುಸ್ತಕ, ಬೆಂಗಳೂರು
೩. ಬಿ. ಆರ್. ಲಕ್ಷ್ಮಣರಾವ್., ಎಚ್. ಎಸ್. ಸತ್ಯನಾರಾಯಣ., ಎನ್. ರಾಮನಾಥ್(ಸಂ)., ಗೆಳೆಯ ಲಕ್ಷ್ಮಣ., ೨೦೨೧., ತೇಜು ಪಬ್ಲಿಕೇಷನ್ಸ್., ಬೆಂಗಳೂರು.
೪. ಬಿ. ಆರ್. ಲಕ್ಷ್ಮಣರಾವ್., ಪದಿಮಿಡಿಟ್., ೨೦೧೯., ಸಿ.ವಿ.ಜಿ ಪಬ್ಲಿಕೇಷನ್ಸ್., ಬೆಂಗಳೂರು.
೫. ಬಿ. ಆರ್. ಲಕ್ಷ್ಮಣರಾವ್., ಹಾಡಿನ ಜಾಡು., ೨೦೧೯., ಹಾಸನ ಪ್ರಕಾಶನ., ಹಾಸನ.